

The cover features a dark red background with a white, ornate border. The border is composed of a repeating floral and vine pattern. In the center, the words "ALEXANDRA" and "TEATRET" are printed in a large, bold, serif font. The text is surrounded by a decorative floral ornament that resembles a stylized flower or a piece of jewelry, with intricate scrollwork and leaf patterns.

ALEXANDRA
TEATRET

P R O G R A M

PALE

W

KAN KVINDER FEJLE?

Lystspil i 6 Akter af SAM ASK

Isenesat af
A. W. SANDBERG

★

HOVEDPERSONERNE:

Oberst Næsby..... Viggo Wiehe
Helga, hans Datter ... Karina Bell
Bancingeniør Helder... Peter Malberg
Carlo Morton Knud Almar
Teresa Lucani Xenia Schröder
Tonio, hendes Broder.. Martin Herzberg



FREMSTILLET AF
NORDISK FILMS KOMPAGNI, KØBENHAVN

Kan Kvinder fejle?

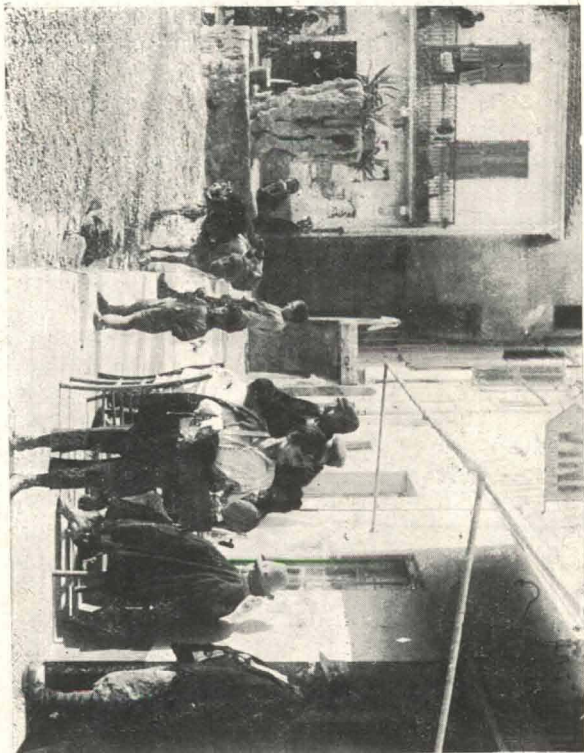
Nordens bistre Vinter er kommen, og de faa lykkelige, der har Tid og Raad til at ombytte dens Sne og Kulde med Sydens Sol og Sommer, har forlængst gjort det. Den unge og egentlig mere indbildske end lovende Kunstmaler Carlo Morton, der, takket være en større Arv, har været i Stand til baade at skifte Navn og Erhverv, er dog mod Sædvane endnu ikke draget Syd paa, hvad der ene og alene skyldes en vis ung Dame, hvis Billede han er i Færd med at male, og som har gjort et stærkt Indtryk paa hans let modtagelige Hjerte. Hans skønne Model hedder Helga Næsby og er Datter af en pensioneret Oberst, der nyder sit Otium og sin Enkemandstilværelse i en lille Villaby noget uden for Hovedstaden. — Frøken Helga, der ikke kender meget til Livet og Menne-skene, føler sig smigret over al den Opmærksomhed, som den kønne og charmerende Kunstmaler viser hende, og paa Grund af hans ildfulde Lovtaler over alle Kunstneres Eldorado, det skønne Italien, længes ogsaa hun af sin ganske Sjæl bort mod dette Romantikkens forjættede Land.

Hendes brave, men efter hendes Mening alt for borgerlige og jordbundne Fader har ikke meget tilovers for hendes penselsførende Bekendtskab, men

trøster sig dog med, at den farlige Maler snart skal rejse. — Datteren inviterer ham imidlertid med hjem den sidste Aften, han skal tilbringe i det høje Nord, men til alt Uheld hjemfører ogsaa Obersten en Gæst, — den unge Baneingeniør Helder, der er Søn af en af hans bedste Venner og i Embeds Medfør kaldt ud til den lille Villaby.

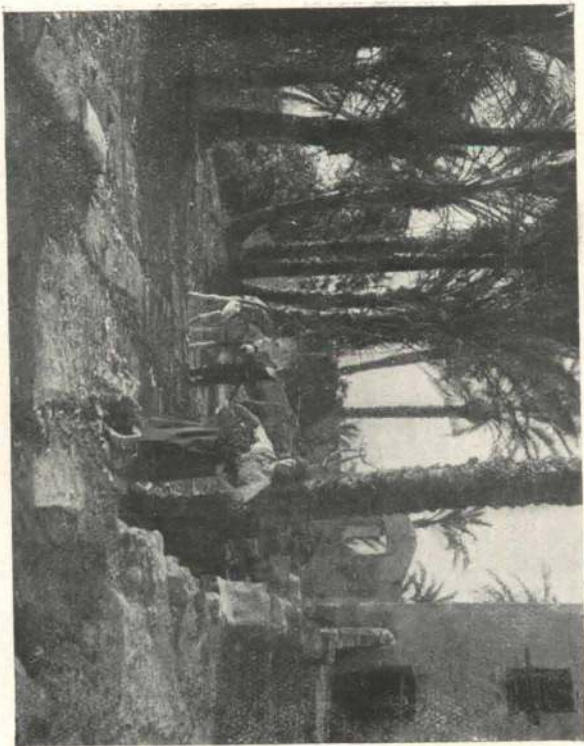
Megen Fornøjelse af sin Debutoptræden i det Næsbyske Hus faar Helder imidlertid ikke, — Aftenen staar decideret i »La bella Italia«s Tegn, og der tales, spilles og synges ustandselig til det skønne Sydens Pris. Men omsider slaar dog Befrielsens Time, — Carlo maa bryde op for at naa Nattoget, og hans sidste Ord til Helga er, at han ikke kan forstaa, at hun kan holde ud at leve under saa barbariske Forhold og mellem saa kolde og uforstaaende Menesker. Den unge Pige har da ogsaa den dybeste Medlidenhed med sig selv, og hendes Lidelsens Bæger flyder helt over, da Ingeniøren, der allerede tidligere har tilladt sig at traktere Carlo med nogle raffinerede Spydigheder, gør sig skyldig i en ny og ganske utilgivelig »Forbrydelse«. Fnysende af Harmen trækker Helga sig tilbage til sit Værelse, — og under Paavirkning af Aftenens Begivenheder fatter hun den skæbnesvangre Beslutning — at flygte hjemmefra.

Da Obersten den næste Dag til sin Fortvivlelse konstaterer, at hans egenraadige Datter har gjort sig usynlig, lægger han Raad op med Helder, hvem det lykkes at finde et Spor, der peger mod den minde-



rige By Verona — Romantikens sande Blomstringssted, hvor Romeo og Julie er stedt til Hvile. Han beslutter at tage derned — ikke blot for at række den forgræmmede Fader en hjælpende Haand, men nok saa meget fordi han selv er kommet til at nære en ganske fornuftstridig Interesse for det for-kælede, men alligevel saa bedaarende Pige-barn.

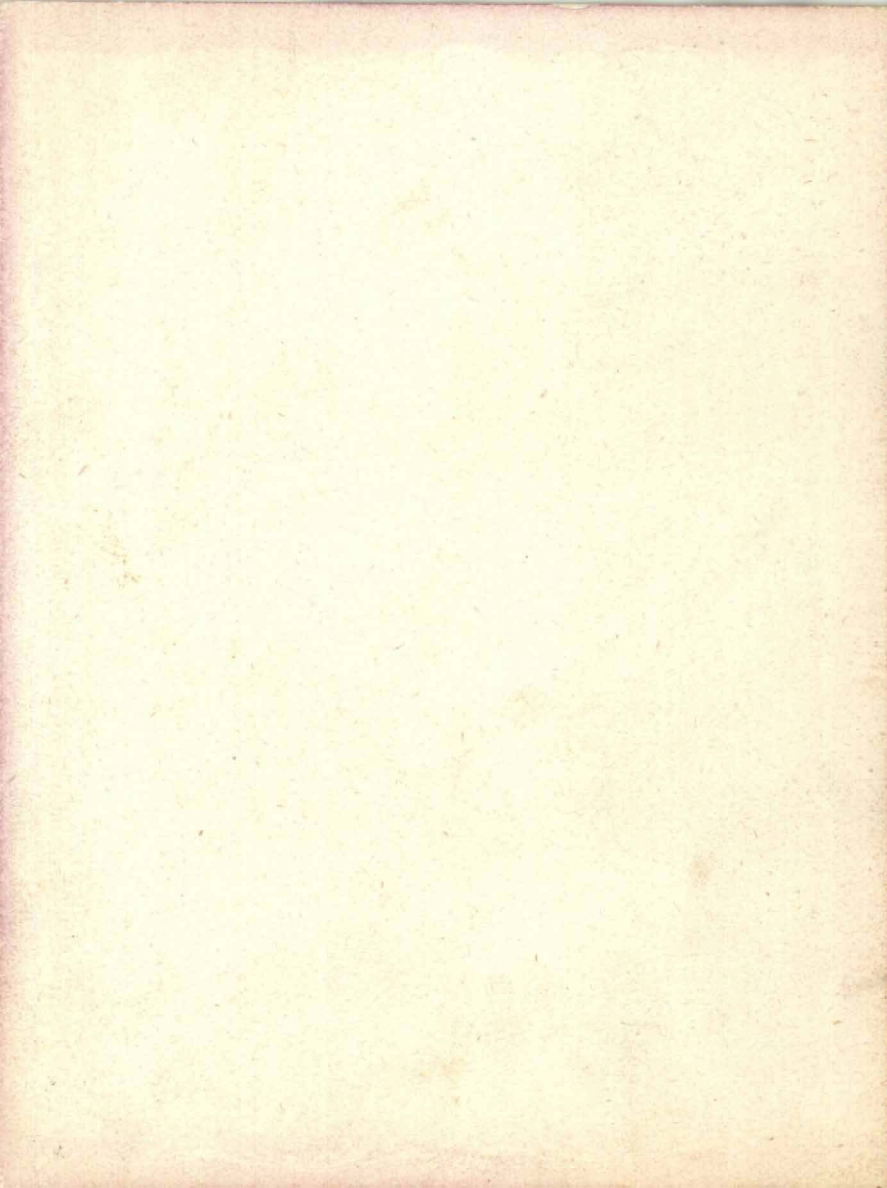
Ikke langt fra Verona ligger den maleriske By Aqua Alba, der er et yndet Tilflugtssted for udenlandske Kunstnere, og som ogsaa har den Ære at tælle Carlo Morton blandt sine aarligt tilbagevendende Gæster. Han er ved sin Ankomst blevet modtaget med aabne Arme saavel af sin svulmende og af Nysgerrighed evigt dirrende Værtinde som af den smukke Teresa Lucani, der har staaet Model til adskillige af hans — i hans Øjne udødelige Mesterværker, og som omfatter ham med en større Kærlighed, end han egentlig fortjener. Han har allerede fundet sig udmærket til Rette hernede, da Helga til hans store Overraskelse indfinder sig og erklærer, at hun nu har afkastet alle »nedværdigende Aag« og nu har til Hensigt at »gøre« det saa lovpriste Italien med ham som Cicerone. Den stakkels Maler har det største Besvær med at sørge for, at Teresa ikke krydser sin nordiske Rivalindes Vej, — men til Held for ham er den skønne Italienerinde for stolt til at ville gøre sine Krav paa ham gældende. Hendes Broder, den kvikke lille Gadesælger Tonio, er derimod ikke til Sinds at finde sig i, at Carlo svinger den elskede Søster, og han følger ham og den fremmede



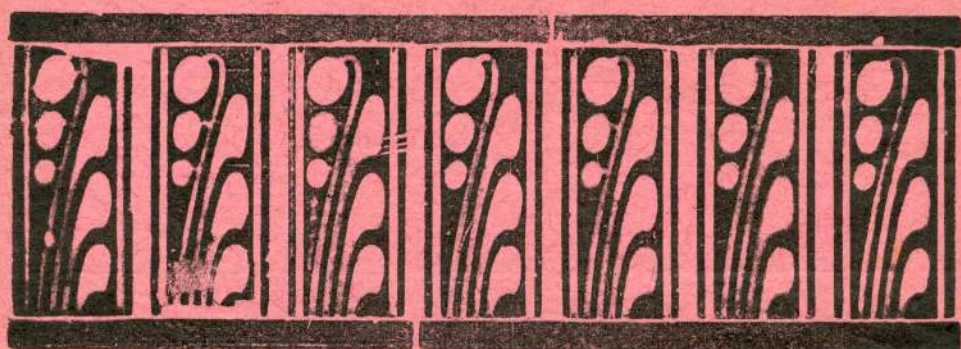
Signora som en Skygge. Under deres Pilgrimsfærd lider Helga adskillige bitre Skuffelser, og det begynder at gaa op for hende, at den gode Maler ikke har været helt sandhedskærlig i sine Skildringer fra den vaskeægte Romantiks Hjemland. — I Verona, hvor hun ser et af sine skønneste Luftslotte styrte sammen, dukker Helder op, uden at hun dog opdager det, — og Tilfældet fører ham her sammen med Tonio, med hvem han finder det formaalistjenligt at slutte en hemmelig Alliance. Det skyldes dette nye Interessentskab, at Carlo allerede den samme Aften modtager et hemmelighedsfuldt Budskab fra »Den sorte Haand«, der truer ham paa Livet, fordi han har sveget en af Landets Døtre, — og det skyldes det samme virksomme Firma, at den Rotur, som han og Helga den næste Dag foretager med »De Dødes Ø« som Maal, faar et lige saa forbløffende som uromantisk Forløb. Det er heller ikke ganske tilfældigt, at Helder viser sig paa Arenaen lige i rette Øjeblik og som Følge deraf bliver modtaget med omtrent aabne Arme af den unge Pige og med betydelig mindre Velvilje af hendes Kavalier. Den snilde Ingeniør kommer til at staa som Situationens Herre, og han forstaar at udnytte sine Chancer saa godt, at det ikke varer længe, før Maleren begynder at føle sig som det bekendte femte Hjul. — Da samtidig den saa berygtede »Sorte Haand« paa en mere og mere truende Maade strækker Fingrene ud efter Carlo, er Staklen efterhaanden ved at gaa helt fra Sans og Samling. Han ser til sin Rædsel sin ellers saa frede-

lige Vaaning blive forvandlet til et rent Galehus, og uhyggelige Fremtoninger og sindsoprivende Begivenheder passerer Revu for hans forskræmte Øjne, indtil han til sidst overgiver sig paa Naade og Unnaade til sine Plageaander. Resultatet heraf bliver, at den beklagelsesværdige Teresa paa en glansfuld Maade faar Oprejsning for sine Skuffelser, — — og skønt Helga opdager, at Helder er den opfindsomme Ophavsmand til den sensationsfyldte Komædie, i hvilken hun selv har spillet en Hovedrolle, er hun dog taknemmelig for den Lektion, hun har faaet, og han høster den skønneste Løn for sine Anstrengelser, som han kan ønske sig.





Nyt Program
fra Tirsdag d. 24. Marts



Kan Kvinder fejle?

Lystspil i 6 Akter
af Sam Ask



Isenesat af A. W. SANDBERG

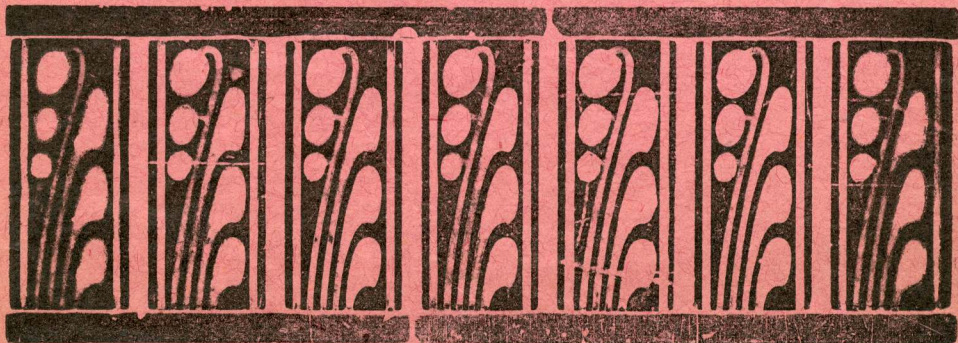
Eneret A/S FOTORAMA

Fremstillet af Nordisk Films Compagni, København



HOVEDPERSONERNE

Oberst Næsby	Viggo Wiehe
Helga, hans Datter	Kadna Bell
Baneingeniør Helder . . .	Peter Malberg
Carlo Morton	Knud Almar
Teresa Lucani	Xenia Schrøder
Tonio, hendes Broder . . .	Martin Herzberg



Tirsdag, Onsdag, Torsdag, Fredag Kl. 8.

Kan Kvinder fejle?

Lystspil i 6 Akter

af

SAM ASK



Iscenesat af A. W. SANDBERG

Eneret: A/S FOTORAMA



Fremstillet af:

Nordisk Films Compagni, København

HOVEDPERSONERNE:

Oberst Næsby	Viggo Wiehe
Helga, hans Datter	Karina Bell
Baneingeniør Helder	Peter Malberg
Carlo Morton	Knud Almar
Teresa Lucani	Xenia Schrøder
Tonio, hendes Broder	Martin Herzberg



Kan Kvinder fejle?

Nordens bistre Vinter er kommen, og de faa lykkelige, der har Tid og Raad til at ombytte dens Sne og Kulde med Sydens Sol og Sommer, har forlængst gjort det. Den unge og egentlig mere indbildske end lovende Kunstmaler Carlo Morton, der, takket være en større Arv, har været i Stand til baade at skifte Navn og Erhverv, er dog mod Sædvane endnu ikke draget Syd paa, hvad der ene og alene skyldes en vis ung Dame, hvis Billede han er i Færd med at male, og som har gjort et stærkt Indtryk paa hans let modtagelige Hjerte. Hans skønne Model hedder Helga Næsby og er Datter af en pensioneret Oberst, der nyder sit Otium og sin Enkemandstilværelse i en lille Villaby noget uden for Hovedstaden. — Frøken Helga, der ikke kender meget til Livet og Menne-

skene, føler sig smigret over al den Opmærksomhed, som den kønne og charmerende Kunstmaler viser hende, og paa Grund af hans ildfulde Lovtaler over alle Kunstneres Eldorado, det skønne Italien, længes ogsaa hun af sin ganske Sjæl bort mod dette Romantikkens forjættede Land.

Hendes brave, men efter hendes Mening alt for borgerlige og jordbundne Fader har ikke meget tilovers for hendes penselsførende Bekendtskab, men trøster sig dog med, at den farlige Maler snart skal rejse. — Datteren inviterer ham imidlertid med hjem den sidste Aften, han skal tilbringe i det høje Nord, men til alt Uheld hjemfører ogsaa Obersten en Gæst, — den unge Baneingeniør Helder, der er Søn af en af hans bedste Venner og i Embeds Medfør kaldt ud til den lille Villaby.

Megen Fornøjelse af sin Debutoptræden i det Næsbyiske Hus faar Helder imidlertid ikke, — Aftenen staar decideret i »La bella Italia«s Tegn, og der tales, spilles og synges ustandselig til det skønne Sydens Pris. Men omsider slaar dog Befrielsens Time, — Carlo maa bryde op for at naa Nattoget, og hans sidste Ord til Helga er, at han ikke kan forstaa, at hun kan holde ud at leve under saa barbariske Forhold og mellem saa kolde og uforstaaende Mennesker. Den unge Pige har da ogsaa den dybeste Medlidenhed med sig selv, og hendes Lidelsens Bæger flyder helt over, da Ingeniøren, der allerede tidligere har tilladt sig at traktere Carlo med nogle raffinerede Spydigheder, gør sig skyldig i en ny og ganske utilgivelig »Forbrydelse«. Fnysende af Harm trækker Helga sig tilbage til sit Værelse, — og under Paavirkning af Aftenens Begivenheder fatter hun den skæbnesvangre Beslutning — at flygte hjemmefra.

Da Obersten den næste Dag til sin Fortvivlelse konstaterer, at hans egenraadige Datter har gjort sig usynlig, lægger han Raad op med Helder, hvem

det lykkes at finde et Spor, der peger mod den mindelige By Verona — Romantikens sande Blomstringssted, hvor Romeo og Julie er stedt til Hvile. Han beslutter at tage derned — ikke blot for at række den forgræmmede Fader en hjælpende Haand, men nok saa meget fordi han selv er kommet til at nære en ganske fornuftstridig Interesse for det for-kælede, men alligevel saa bedaarende Pige-barn.

Ikke langt fra Verona ligger den maleriske By Aqua Alba, der er et yndet Tilflugtssted for udenlandske Kunstnere, og som ogsaa har den Ære at tælle Carlo Morton blandt sine aarligt tilbagevendende Gæster. Han er ved sin Ankomst blevet modtaget med aabne Arme saavel af sin svulmende og af Nysgerrighed evigt dirrende Værtinde som af den smukke Teresa Lucani, der har staaet Model til adskillige af hans — i hans Øjne udødelige Mesterværker, og som omfatter ham med en større Kærlighed, end han egentlig fortjener. Han har allerede fundet sig udmærket til Rette henede, da Helga til hans store Overraskelse indfinder sig og erklærer, at hun nu har afkastet alle »nedværdigende Aag« og nu har til Hensigt at »gøre« det saa lovpriste Italien med ham som Cicerone. Den stakkels Maler har det største Besvær med at sørge for, at Teresa ikke krydser sin nordiske Rivalindes Vej, — men til Held for ham er den skønne Italienerinde for stolt til at ville gøre sine Krav paa ham gældende. Hendes Broder, den kvikke lille Gadesælger Tonio, er derimod ikke til Sinds at finde sig i, at Carlo svigter den elskede Søster, og han følger ham og den fremmede Signora som en Skygge. Under deres Pilgrimsfærd lider Helga adskillige bitre Skuffelser, og det begynder at gaa op for hende, at den gode Maler ikke har været helt sandhedskærlig i sine Skildringer fra den vaskeægte Romantiks Hjemland. — I Verona, hvor hun ser et af sine skønneste Luftslotte styrte sammen, dukker Helder op, uden at hun dog opdager

det, — og Tilfældet fører ham her sammen med Tonio, med hvem han finder det formaalstjenligt at slutte en hemmelig Alliance. Det skyldes dette nye Interessentskab, at Carlo allerede den samme Aften modtager et hemmelighedsfuldt Budskab fra »Den sorte Haand«, der truer ham paa Livet, fordi han har sveget en af Landets Døtre, — og det skyldes det samme virksomme Firma, at den Rotur, som han og Helga den næste Dag foretager med »De Dødes Ø« som Maal, faar et lige saa forbløffende som uroman-tisk Forløb. Det er heller ikke ganske tilfældigt, at Helder viser sig paa Arenaen lige i rette Øjeblik og som Følge deraf bliver modtaget med omtrent aabne Arme af den unge Pige og med betydelig mindre Velvilje af hendes Kavalier. Den snilde Ingeniør kommer til at staa som Situationens Herre, og han forstaar at udnytte sine Chancer saa godt, at det ikke varer længe, før Maleren begynder at føle sig som det bekendte femte Hjul. — — Da samtidig den saa berygtede »Sorte Haand« paa en mere og mere truende Maade strækker Fingrene ud efter Carlo, er Staklen efterhaanden ved at gaa helt fra Sans og Samling. Han ser til sin Rædsel sin ellers saa fredelige Vaaning blive forvandlet til et rent Galehus, og uhyggelige Fremtoninger og sindsoprivende Begivenheder passerer Revu for hans forskræmte Øjne, indtil han til sidst overgiver sig paa Naade og Unaa-de til sine Plageaander. Resultatet heraf bliver, at den beklagelsesværdige Teresa paa en glansfuld Maade faar Oprejsning for sine Skuffelser, — — og skønt Helga opdager, at Helder er den opfindsomme Ophavsmand til den sensationsfyldte Komædie, i hvilken hun selv har spillet en Hovedrolle, er hun dog taknemmelig for den Lektion, hun har faaet, og han høster den skønneste Løn for sine Anstrengelser, som han kan ønske sig.



A/S L. Thrich Kbhvn

Om Kvinder fejle

VA/ME.

(Vinterfilmen) (~~Selv Kvinder kan tage fejl~~)

Den Carlor Vervinder

Lystspil i 6 Akter af Sam Ask.

Isenesat af A.W. Sandberg.

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni,
København.

Hovedpersonerne:

Oberst Næsby.....Viggo Wiehe.
 Helga, hans Datter.....Karina Bell.
 Baneingeniør Helder.....Peter Malberg.
 Carlo Morton.....Knud Almar.
 Teresa Lucani.....Xenia Schrøder.
 Tonio, hendes Broder.....Martin Herzberg.

Nordens bistre Vinter er kommen, og de faa lykkelige, der har Tid og Raad til at ombytte dens Sne og Kulde med Sydens Sol og Sommer, har forlængst gjort det. Den unge og egentlig mere indbildske end lovende Kunstmaler Carlo Morton, der takket være en større Arv har været i Stand til baade at skifte Navn og Erhverv, er dog mod Sædvane endnu ikke draget Syd paa, hvad der ene og alene skyldes en vis ung Dame, hvis Billede han er i Færd med at male, og som har gjort et stærkt Indtryk paa hans let modtagelige Hjerte. Hans skønne Model hedder Helga Næsby og er Datter af en pensioneret Oberst, der nyder sit Otium og sin Enkemandstilvarelse i en lille Villaby noget uden for Hovedstaden. Frøken Helga, der ikke kender meget til Livet og Menneskene, føler sig smigret over al den Opmærksomhed, som den kønne og charmerende Kunstmaler viser hende, og paa Grund af hans ildfulde Lovtaler over alle Kunstneres Eldorado, det skønne Italien, længes ogsaa hun af sin ganske Sjæl bort mod dette Romantikkens forjættede Land.

Hendes brave, men efter hendes Mening alt for borgerlige og jordbundne Fader har ikke meget tilovers for hendes penselsførende Bekendtskab, men trøster sig dog med, at den farlige Maler snart skal rejse. - - Datteren inviterer ham imidlertid med hjem den sidste Aften, han skal tilbringe i det høje Nord, men til alt Uheld hjemfører ogsaa Obersten en Gæst, - den unge Baneingeniør Helder, der er Søn af en af hans bedste Venner og i Embeds Medfør kaldt ud til den lille Villaby. Megen Fornøjelse af sin Debutoptræden i det Næsbyske Hus faar Helder imidlertid ikke, - Aftenen staar decideret i "La bella Italia"s Tegn, og der tales, spilles og synges ustandselig til det skønne Sydens Pris. Men omsider slaar dog Befrielsens Time, - Carlo maa bryde op for at naa Nattoget, og hans sidste Ord til Helga er, at han ikke kan forstaa, at hun kan holde ud at leve under saa barbariske Forhold og mellem saa kolde og uforstaaende Mennesker. Den unge Pige har da ogsaa den dybeste Medlidenhed med sig selv, og hendes Lidelsens Bøger flyder helt over, da Ingeniøren, der allerede tidligere har tilladt sig at traktere Carlo med nogle raffinerede Spydigheder, gør sig skyldig i en ny og ganske utilgivelig "Forbrydelse". Enysende af Harme trækker Helga sig tilbage til sit Værelse, - og under Paavirkning af Aftenens Begivenheder faatter hun den skæbnesvangre Beslutning - at flygte hjemmefra.

Da Obersten den næste Dag til sin Fortvivlelse konstaterer, at hans egenraadige Datter har gjort sig usynlig, lægger han Raad op med Helder, hvem det lykkes at finde et Spor, der peger mod den minderige By Verona - Romantikkens sande Blomstringssted, hvor Romeo og Julie er stedt til Hvile. Han beslutter at tage derned - ikke blot for at række den forgræmmede Fader en hjælpende Haand, men nok saa meget fordi han selv er kommet til at nære en ganske fornuftstridig Inter=

paa Livet, fordi han har sveget en af Landets Døtre, - og det skyldes det samme virksomme Firma, at den Rotur, som han og Helga den næste Dag foretager med "De Dødes Ø" som Maal, faar et lige saa forbløffende som uromantisk Forløb. Det er heller ikke ganske tilfældigt, at Helder viser sig paa Arenaen lige i rette Øjeblik, og som Følge deraf bliver modtaget med omtrent aabne Arme af den unge Pige og med betydelig mindre Velvilje af hendes Kavalier. Den snilde Ingeniør kommer til at staa som Situationens Herre, og han forstaar at udnytte sine Chancer saa godt, at det ikke varer længe, før Maleren begynder at føle sig som det bekendte femte Hjul. - - - Da samtidig den saa berygtede "Sorte Haand" paa en mere og mere truende Maade strækker Fingrene ud efter Carlo, er Staklen efterhaanden ved at gaa helt fra Sans og Samling. Han ser til sin Rædsel sin ellers saa fredelige Vaaning blive forvandlet til et rent Galehus, og uhyggelige Fremtoninger og sindsoprivende Begivenheder passerer Revu for hans forskræmte Øjne, indtil han til sidst overgiver sig paa Naade og Unaade til sine Plageaander. Resultatet heraf bliver, at den beklagelsesværdige Teresa paa en glansfuld Maade faar Oprejsning for sine Skuffelser, - - og skønt Helga opdager, at Helder er den opfindsomme Op= havsmand til den sensationsfyldte Komædie, i hvilken hun selv har spillet en Hovedrolle, er hun dog taknemmelig for den Lektion, hun har faaet, og han høster den skønneste Løn for sine Anstrengelser, som han kan ønske sig.

S l u t .



DARDENNE & C^{IE}



30, rue Dupont 30, _____
_____ **BRUXELLES-NORD**

===== Vente et location de Films cinématographiques =====

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: CHODAR-BRUXELLES

TÉLÉPHONE Bruxelles 507.68

Les Femmes elles-mêmes
peuvent se tromper

===== AVEC =====
KARINA BELL & PETER MALBERG
===== Film Nordisk =====

Le rude hiver du Nord a enseveli la petite ville de Arnaes sous un manteau de neige et de glace. Là vivent le Colonel retraité Hansen et sa fille Odette Simon, qu'un stupide accident a rendue veuve le jour même du mariage. Cas bizarre que celui d'Odette. Émancipée par le mariage, veuve, libre de toute entrave et cependant jeune fille aussi peu avertie qu'il est possible ! Dans cette même petite ville de province où elle s'ennuie copieusement, Odette a trouvé une distraction. Elle pose pour le peintre Carlo de Morton. Celui-ci, ex-ouvrier peintre en bâtiment a hérité d'un oncle d'Amérique. Il a aussitôt quitté son nom prosaïque de Charles Morton, pour celui plus aristocratique de Carlo de Morton et aimant malgré tout la peinture, les façades pour les toiles.

Malgré son désir de continuer sa cour à Odette, Carlo va quitter Arnaes pour la chaude Italie et par ses descriptions enthousiastes, essaie d'entraîner Odette à partir avec lui.

Elle résiste, mais quand, contre la volonté d'Odette, le Colonel invite un jeune ingénieur Paul Helder, fils d'un de ses amis, à passer quelques temps sous son toit, elle se rebiffe et forte de sa liberté part aussi pour l'Italie.

Le Colonel se désole. Cette petite écervelée va-t-elle lui ramener pour gendre ce sot, se fat de Carlo Morton ? Que faire ? Sa goutte l'empêche de courir après la fugitive...

Paul Helder se fait fort de lui ramener sa fille ou tout

au moins de la dégoûter du bellâtre et il part sans tarder pour Vérone où il sait qu'Odette voudra visiter le tombeau de Roméo & Juliette dont Carlo lui a fait de lyriques descriptions.

Quand Odette arrive à Aqua Alba, petite ville proche de Vérone, où le peintre Carlo a établi ses pénates, elle interrompt l'idylle du peintre et d'une jeune italienne qui l'aime. D'autre part, Odette découvre que Carlo avait exagéré beaucoup les beautés de l'Italie... Quand par surcroît, les aventures les plus bizarres leur arrivent, sous forme d'une persécution dont ils sont l'objet de la part d'une association secrète "La main Noire", quand elle découvre que Carlo a promis le mariage à Mirella son ancien modèle et que sans oser l'avouer il aime l'italienne, toutes ses illusions s'écroulent.

On devine aisément que la "Main Noire," est dirigée non pas par le bandit Garibaldi Bravadi, mais bien par Paul Helder, qui fait découvrir par là, la poltronnerie de Carlo et réussit à prendre dans le cœur d'Odette une place de plus en plus grande.

Quand enfin Odette s'aperçoit de la supercherie, le rire la désarme. Après avoir assuré le mariage de Carlo et de sa Mirella, elle se laisse sans résistance ramener à Arnaes.

Paul Helder n'a pas approché impunément de si près la charmante Odette & tout fait prévoir qu'à Arnaes, un second mariage terminera de façon charmante cette histoire toute de soleil de joie et d'amour.

DARDENNE & C^{IE} *30, Dupontstraat 30,
BRUSSEL-NOORD

Verkoop en verhuur van Kinematografische Filmen

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: CHODAR-BRUXELLES

TÉLÉPHONE Bruxelles 507.68



De vrouwen zelf kunnen zich bedriegen

MET **KARINA BELL & PETER MALBERG****Nordisk-Film**

De strenge Winter in het Noorden heeft het stadje Arnaes bedolven onder een mantel van sneeuw en ijs. Daar leven de rustende Kolonel Hansen en zijn dochter Odette Simon, door een dom ongeval weduwe geworden, den dag van haar huwelijk. Zonderling geval, dat van Odette. Vrijgemaakt door 't huwelijk, weduwe, vrij van allen band, en nochtans jong meisje, zoo weinig mogelijk vermaand. In dat zelfde provinciestadje, waar zij zich zeer geweldig verveelt, heeft zij verzet gevonden. Zij poseert voor den schilder Carlo de Morton. Deze, vroeger werkman, woningschilder, heeft van een oom uit Amerika geërfd. Aanstands heeft hij zijn eenvoudigen naam van Karel Morton vervangen door den meer aristocratischen naam Carlo de Morton niettegenstaande alles meer houdende van de schildering van voorgevels dan van het doekschilderen.

Niettegenstaande zijn verlangen, voort te gaan Odette het hof te maken, gaat Carlo Arnaes verlaten voor het warme Italië en door zijn geestdriftige beschrijvingen tracht hij Odette er toe te besluiten met hem te vertrekken. Zij weerstaat, maar toen, tegen den wil van Odette, de Kolonel, een jong ingénieur Paul Helder, zoon van een zijner vrienden uitnodigt eenigen tijd bij hen door te brengen is zij weerspanning en sterk door hare vrijheid vertrekt zij ook naar Italië. De Kolonel is zeer bedroefd. Gaat die kleine losbol hem voor schoonzoon dien dwaas meebrengen, die verwaande gek van Carlo Morton? Wat doen? Zijn jicht belet hem de vluchtelingen na te loopen... Paul Helder zegt hem zijn dochter weer te brengen of ten minste haar een afkeer te doen krijgen van den pronker en hij vertrekt zonder uitstel

naar Verona, waar hij weet dat Odette het graf van Roméo en Juliette zal willen bezoeken, waar Carlo haar de dichterlijkste beschrijvingen van heeft gegeven.

Wanneer Odette te Aqua Alba, naburig stadje van Verona, aankomst, waar de schilder Carlo zijn woon gevestigd heeft, onderbreekt zij de liefdesgeschiedenis van den schilder en een jonge Italiaansche die hij bemint. Van een anderen kant komt Odette tot de ontdekking dat Carlo de schoonheden van Italië ver overdreven had... Wanneer hen op den hoop toe de zonderlingste gebeurtenissen over komen, onder den vorm van een vervolging waarvan zij het voorwerp zijn, vanwege een geheim genootschap " Zwarte Hand "; wanneer zij ontdekt dat Carlo beloofd heeft Mirella, zijn vroeger model, te huwen en dat hij zonder het te durven bekenen, de Italiaansche bemint, al hare droomen ineens storten.

Men kan gemakkelijk raden dat de " Zwarte Hand " niet bestuurd wordt door den bandiet Garibaldi Bravadi, maar wel door Paul Helder, die daardoor de bangheid van Carlo ontdekt en er in gelukt een steeds grooter wordende plaats in het hart van Odette te veroveren. Als Odette eindelijk de bedriegerij ontdekt, wordt zij door den lach ontwapend. Na het huwelijk van Carlo en zijne Mirella verzekerd te hebben, laat zij zich zonder tegenstand naar Arnaes terug brengen. Paul Helder heeft de lieve Odette niet ongestraft van zoo nabij genaderd en alles doet voorzien dat te Arnaes een tweede huwelijk op liefvallige wijze deze geschiedenis vol vreugdezoon en liefde zal doen eindigen.